

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד

כפי שהורונו רבותינו נשיאינו

גליון ט"ז • יו"ד שבט תשע"ב

אופן לימוד החסידות

ז"ע, אז די גרעסטע השכלה פון חסידות, דארף בריינגען א בכך בהנוגע צו פועל ממש אין מחשבה דבור ומעשה. און אזוי ווי ניט שטענדיג איז גרינג צו ארויסהאבען א בכך פון מאמרי השכלה חסידות און בפרט אין אונזער דור, דעריבער איז א מוז צו לערנען מאמרי חסידות עבודה'דיקע. וואס דארטען זעהט מען דעם בכך אן איבעריקע השתדלות, און דעריבער איז א חלק חשוב פון אייער לערנען זיינען געוויס אין מאמרי עבודה...

אג"ק ח"י ע' פב

תניא מלמד את האדם לחיות בחיי אלקי • בתנאי ש"תתבונן בכל ענין מה הוא דורש מעמך"

ועתה יקירי, באשר כאח אתה לי וכבן אחשבך וטובתך נוגע אלי, אבקשך שתתחיל ללמוד ספר של בינונים הנקרא תניא המלמד לאדם לחיות בחיי אלקי. . . אם כי באמת עמוק עמוק הוא מי ימצאנו, אך ע"פ הפשוט בכח כל אדם להבינו, ויותר אינו נצרך למתחילים כי אם לידע את הפשוט והמבוקש בכל ענין. ותלמוד רק ב' פרקים בשבוע דהיינו שכל פרק תחזור ב' או ג' ימים ואח"כ תלמוד פרק הב'. אך שתתבונן בכל ענין מה הוא דורש מעמך. והיו הדברים האלה חקוקים על לוח לבך ויפעלו בך בנפשך לאהבה את ה' וליראה אותו.

אג"ק מוהרש"ב ח"ב ע' תקקח

להוסיף ביאורים רק כשמביא תועלת בעבודה • לימוד הוראה מכל פרק

...וחוק קבוע יהיה [בבתי כנסיות] ללמוד בכל יום ויום פרק תניא בין מנחה למערב או תיכף אחר תפילת ערבית. והאומר את הפרק תניא לא יחכם בהתחכמות של סכלות להרחיב בו הדיבור לדקדק בתיבותיו ואותיותיו ולהשכיל השכלות הבדויים מלבו.

...ידוע ומפורסם הוא שאין לך תיבה ואות בתניא שאין בהם תילי תילים של כוונות בעמקי סתרי התורה, אבל זה היה ידוע רק לרבותינו הק'. . . ורק בענייני עבודה יכולים להרחיב הדיבור בלימוד התניא, כאשר מפורש שמעתי מכ"ק אאמו"ר [מהר"ש] זצוקלה"ה נבג"מ, אשר ענייני עבודה שיכולים לקשר בדברי התניא, עם היות שאין זו הכוונה האמיתית בדברים האלו, מותר לדבר ולהרחיב בהם הדיבור.

ומכל פרק תניא צריכים ליקח (ארויס נעמען) תוכן הענין, אם יש בו דרך עבודה, או התבוננות פרטית או עצה פרטית.

אג"ק מוהרש"ב ח"ב ע' תשכ (הוספה ג' לקונ' עץ החיים)

להתבונן מה פעל בו התניא

איר לערנט תניא דארפט איר א טראכט טאן ווי איר האט אויסגעזען פאר דעם לערנען תניא און ווי נאך תניא, וואס האט תניא אויף אייך אויפגעטאן אין עוצם עיניו אוטם אזניו.

סה"ש חורף ת"ש ע' 361

להוציא "בכ" • העצה ללמוד מאמרי עבודה

כ"א מרחשון תשט"ו

זיכער איז אייך באוואוסט וואס עס ווערט געבראכט אין פילע פון די שיחות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ

בגיל צעיר אי אפשר ללמוד חסידות

י"ב אד"ש תשי"ט

בתלמידים שלפני גיל מצות, יש מקום ללמדם בקביעות מאמרי חסידות הכי קלים, אבל לא פחות מגיל מופלא סמוך לאיש.

אג"ק חי"ח ע' רסה

אם אינו נוגע לעבודה – נשאר עני ואביון...

עס איז פאראן א מאמר פון הוד כ"ק רבנו הזקן, וואט ער האט געזאגט ברבים קומענדיג דעם ערשטן מאל פון מעזריטש:

דע מה למעלה ממך. פי' אז דאס וואס איז למעלה איז דאס ממך, היינו אז די גאנצע מציאות פון די ספירות ווערט נתהווה נאר דורך אתערותא דלתתא פון עבודת הנבראים...

שאלה: לכאורה, חסידות פסקינט דאך ניט אזוי, נאר אז די ספירות זיינען אלע מאל פאראן.

תשובה: אודאי זיינען ספירות אלע מאל פאראן, אבער דער וואס איז זיך ניט עוסק אין דער עבודה פון תפלה, היינו אז ביי אים איז דעד לימוד החסידות מער ניט ווי גוטע און טיפע סברות שכלים און דער פסק הלכה פון חסידות איז ניט נוגע צום ענין העבודה, בלייבט ער נאך דעם לערנען דער זעלביגער עני ואביון ווי פאר דעם לערנען.

סה"ש תשי"ד ע' 23

דרך החסידים

דרכם של חסידי חב"ד לדורותיהם
מפיהם ומפי כתבם

שש שעות על שלוש שורות...

החסיד הר"ר זלמן משה היצחקי ע"ה

במשך שנים ארוכות היה לו סדר קבוע בלימוד החסידות: בכל יום, לפנות בוקר, היה לומד שש שעות רצופות. בסיום הלימוד היה מסמן בעפרון את המקום אליו הגיע בלימוד. התברר שמשך שעות כה רבות היה לומד שלוש שורות בלבד! ועיקר הזמן הלך על הפנמת הענין – שיכנס לתוכו ויפעל את פעולתו.

ס' אנשים חסידים היו ע' 32

לקבל עלון זה באימייל, נא להודיע: HaderechHayeshara@gmail.com

פעם ידעו פחות חסידות, אך חיו אתו • היום לומדים הרבה אך "לא נגע ולא פגע"

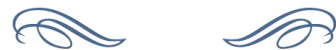
ליל ש"ק וישב, כו כסלו, שבת חנוכה תש"ו

מיר חסידי חב"ד זיינען ב"ה היינט אויף א גוטען שטאנד, אבער עס פעלט נאך א סאך. אמאליגע חסידים זיינען געווען פאראינציגט מיט די חסידות וואס זיי האבן געלערנט, זיי זיינען געווען איין זאך. זיי האבען קיין סאך נישט געלערנט, ווינציגער פארשטאנען; בלויז יחידים זיינען געווען קלאר אין אפולע חסידות ובריבוי השכלה, אבל רובם של החסידים האבען נישט געוואוסט קיין סאך חסידות, אבער דאס וואס זיי האבען געלערנט איז געווען איין זאך מיט זיי, נישט קיין צוויי זאכן.

מען איז געפארן צום רבין איינמאל אין יאר, איינמאל אין צוויי יאר, איינמאל אין דריי יאר; מען האט געהערט פון רבין א ווארט - האט מען מיט דעם ווארט געלעבט, ער איז מיט דער חסידות געווען איין זאך. אין גאס, אין קראם, ביים עסען, ער האט געלעבט מיט דעם.

אבער היינט מען פארשטייט א סאך מער, מ'לערנט חסידות, אבער דער חסידות לערנט אים גאר ניט - ער מיט די חסידות זיינען צוויי זאכן. עס קומט צום דאוונען זשאלעוועט ער ניט קיין קנאק מיט'ן פינגער, א קלאפ אין טיש - אבער עס איז לא נגע ולא פגע. און מ'דארף וויסן אז דאס איז היפך הכוונה.

סה"ש תשי"ו-ה'ש"ת ע' 24

פי' לימוד' בחסידות הוא "איבערלעבונג" • בא"ל: "איז דאס נאך ניט פארשטאנען"

ליל שמח"ת תש"ו

דער אויסטייטש פון דעם ווארט "לימוד" איז ניט גלייך אין לימוד החסידות און אין לימוד הנגלה. דער באגריף פון דעם ווארט לימוד אין נגלה איז לערנען, אבער אין תורת החסידות מיינט דער באגריף פון ווארט לימוד - איבערלעבונג.

דאס מיינט אז כל זמן מען איבערלעבט ניט דעם ענין פון חסידות וואס מען לערענט, איז דאס נאך ניט פארשטאנען.

סה"ש תשי"ו-ה'ש"ת ע' 8

לע"נ הרה"ת שלמה שניאור זלמן שו"ב בן הרה"ת מיכאל ע"ה קיין נדבת נכדו ומשפחתו שיי